

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 31 października 2023 r., zażalenia A. D. na zarządzenie z dnia 31 maja 2022 r. sygn. akt I DPI 57/21, w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w Z. do odpowiedzialności karnej

postanowił:

- I. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie,
- II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 listopada 2021 r. do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wpłynęło pismo A.D., które zakwalifikowano jako wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w Z. – X.Y. (k. 2 akt o sygn. I ZPI 31/22, uprzednio sygn. akt I DPI 57/21).

Zarządzeniem z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt I DPI 57/21, A. D. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pisma poprzez nadesłanie wniosku, który będzie sporządzony i podpisany przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, stosownie do przepisu art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływanej jako u.s.p. (k. 5 akt o sygn. I ZPI 31/22, uprzednio sygn. akt I DPI 57/21).

Wobec nieuzupełnienia braków formalnych, zarządzeniem z dnia 31 maja 2022 r., sygn. akt I DPI 57/21, odmówiono przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w Z. do odpowiedzialności karnej. z uwagi na fakt, że przedmiotowy wniosek został sporządzony i podpisany przez nieuprawniony podmiot.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł w dniu 24 czerwca 2022 r. A. D., zaskarżając je w całości, nie sformułował jednak żadnych zarzutów. Wskazał jedynie, iż chciał uzupełnić braki formalne, ale przeszkodą był jego stan zdrowia, na potwierdzenie powyższego dołączył kserokopię dokumentacji medycznej (ww. pismo wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 29 czerwca 2022 r. - k. 17 akt o sygn. I ZPI 31/22, uprzednio sygn. akt I DPI 57/21).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 80 § 2a u.s.p. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem. Brzmienie powołanego przepisu nie nastręcza problemów interpretacyjnych i w sposób jednoznaczny ustanawia obowiązek zastępstwa profesjonalisty przy złożeniu wniosku inicjującego postępowanie delibacyjne poprzez wprowadzenie przymusu adwokacko - radcowskiego, określając jednocześnie katalog podmiotów uprawnionych do sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku, a nadto charakter, w jakim podmioty te muszą występować. Za powyższe uznać tym samym należy prokuratora albo adwokata lub radcę prawnego, przy czym muszą występować w charakterze pełnomocnika wnioskodawcy (zob. W. Koziół, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, Warszawa 2005, str. 55, 66). Wspomniana reprezentacja, pojawiająca się na przedpolu postępowania karnego, pozwala na uzyskanie odpowiedniej jakości pisma, stanowiąc dodatkową ochronę przed pochopnymi wnioskami składanymi przez strony (zob. J. Gudowski, T. Ereciński, J. Iwulski, Komentarz do art. 80 – Prawo o ustroju sądów powszechnych, teza 11).

Brak sporządzenia i podpisania pisma objętego przymusem adwokacko - radcowskim stanowi przeszkodę do rozpoznania sprawy, uniemożliwiającą nadanie jej biegu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt III KZ 17/14, Lex 1511281). Jeżeli zatem wniosek nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, w

tym wymaganiom przymusu adwokacko-radcowskiego, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia.

W niniejszej sprawie A. D. wezwany do uzupełnienia omawianego braku formalnego swojego pisma, w określonym mu siedmiodniowym terminie braku tego nie usunął, jak również nie wniósł, w tym terminie, o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu dla sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Z uwagi na nieuzupełnienie przez A. D. w terminie braku formalnego, jego wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – sędziego Sądu Rejonowego w Z., nie mógł zostać przyjęty do rozpoznania. Tym samym, uznając, iż zarządzenie z dnia 31 maja 2022 r. w sprawie o sygn. akt I DPI 57/21 było prawidłowe, należało utrzymać je w mocy. Takiej oceny nie mogą zmienić podniesione w zażaleniu okoliczności, w tym dotyczące stanu zdrowia A.D. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że siedmiodniowy termin na uzupełnienie braku formalnego pisma procesowego ma charakter nieprzekraczalny i nieprzywracalny (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. akt IV KZ 8/21, LEX nr 3123926, M. Kurowski [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, red. D. Świecki, LEX/el. 2023, art. 120).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

[M. T.]

[ał]